

שיחת השבוע

חב"ד
אגודת חב"ד
צעירי חב"ד
כל העם לכל אחד

876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

רבי מאיר מאזוז זצ"ל

העולם היהודי התעטף במוצאי השבת והחג באבל כבוד עם היוודע דבר הסתלקותו של ראש ישיבת 'כסא רחמים' בבני-ברק, הגאון רבי מאיר מאזוז זצ"ל.

מגדולי הציבור הספרדי, מנהיגה של עדת תונים ומחשובי הרבנים בעולם היהודי. העמיד רבבות תלמידים בארץ ובעולם, ששמרו עימו על קשר חם לאורך עשרות שנים. השמיע ברמה את דעת התורה בכל הנושאים הציבוריים העומדים על הפרק ולא חת מפני איש, ובפרט בענייני שלמות הארץ והעמידה האיתנה מול אויבי ישראל.

הרב מאזוז שימש רב בישיבת חב"ד בתונים קרוב לעשר שנים. שמר על קשר אישי מיוחד עם הרבי מליובאוויטש, ועמד בקשר קרוב מאוד עם רבני ושלוחי חב"ד. רבבות תלמידיו ומוקיריו מכל רחבי הארץ ליוו אותו למנוחת עולמים ביום ראשון השבוע.

היכנון ל-2000

בשבוע הבא יופיע בע"ה גיליון ה-2000 של 'שיחת השבוע'. זה יהיה גיליון מוגדל וחגיגי, לציון הופעה רצופה קרוב לארבעים שנה, של עלון השבת פורץ הדרך, שמעניק עונג שבת למאות אלפים מדי שבוע בשבוע.

כל עלוני חב"ד
אצלכם בוצאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:35	18:57	18:47	18:56	18:53	19:28
19:53	19:55	19:56	19:53	19:52	20:31

שבת ישראל,
קרם והזמנים

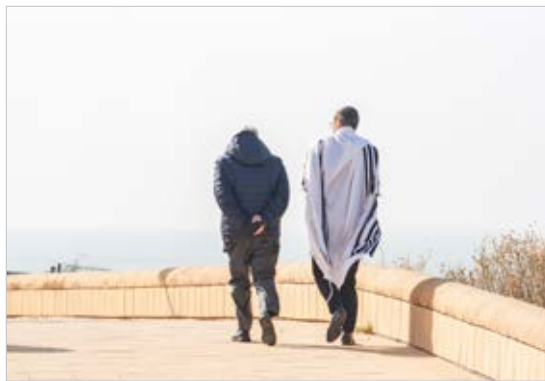
להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: יום ראשון, 8 בערב, 30 דקות ו-2 חלקים
ראש חודש אייר: בימים שני ושלישי

המדינה היא של כולנו

הגיע הזמן להבין שכולנו צריכים לראות גם את הציבור השני ואת מי שיש להם חזון אחר על דמותה של המדינה. אף אחד מהציבורים האלה לא ייעלם

רגישות וכבוד הדדי. הדרך לחיים בשלום ובהרמוניה

יהודים מאמינים, שהרגישו שוב ושוב כי ערכיהם המקודשים נרמסים, כי קולם לא נשמע, וכי גם הישגים בבחירות אינם מביאים שינוי כיוון במסלולה של המדינה, מאחר שרשויות אחרות השתלטו על ההגאים.

מסר לפוליטיקאים

הר הגעש הזה, שנצבר לאורך שנים, החל להתפרץ, ועכשיו נוצרה תנועת מטוטלת לכיוון השני. עדיין אין לה יותר מדי הישגים ממשיים, אבל עצם קיומה יוצר תחושת איום על הציבור האחר, ובמיוחד שיש המלכים ומנפחים אותו בלי קשר למציאות.

אולי הגיע הזמן להבין שכולנו צריכים לראות גם את הציבור השני ואת מי שיש להם חזון אחר על דמותה של המדינה. אף אחד מהציבורים האלה לא ייעלם, והדרך לחיות בשלום ובהרמוניה היא התחשבות הדדית ותוך כיבוד הזולת. ממש כשם ששכנים בבית משותף יודעים למצוא את שביל הזהב בין הדיירים, ונמנעים מלעשות מה שמתחשק לכל אחד ואחד, מתוך רגישות לאחרים.

לצערנו, הפוליטיקאים אינם מחפשים את שביל הזהב. נדמה להם שהקצנת עמדות והחרפת ביטויים יעניקו להם דיוידנדים ב'בייס'. זה בדיוק המקום שבו כולנו צריכים לומר להם את ההפך – אנחנו רוצים מדינה שמכבדת את מורשת ישראל ומשמשת בית חם לכל חלקי העם.

לקראת ציון שבעים ושבע שנים למדינת ישראל דומה שהשסע הפנימי מעפיל לשיאים חדשים. אלה מרגישים ש'גנבו להם את המדינה', ואלה חשים שרשויות מרכזיות במדינה רודפות אותם, בזות לערכיהם ומצרות את צעדיהם.

כשהוקמה המדינה היה ברור שהיא נועדה לשמש בית משותף לבעלי חזון שונה על דמותה. אלה ביקשו לכונן מדינה חילונית ליברלית, ובהם מי שאף רצו להפריד לגמרי דת ממדינה, ואלה שאפו לראות מדינה המתנהלת על-פי ערכי הנצח המסורתיים של עם ישראל.

אלה סברו ש'התקווה בת שנות אלפיים' היא 'להיות עם חופשי בארצנו', 'חופשי' גם במובן של התנערות מעול תורה ומצוות, ואלה האמינו בכל נימי נפשם ש'התקווה בת שנות אלפיים' של העם היהודי היא לראות משיח ובית מקדש בירושלים.

פריצת ה'סטטוס-קוו'

מכיוון ששני החזונות האלה מתנגשים, השכילו מייסדי המדינה להסכים על דברים שאמנם לא יספקו לכל צד את מלוא תאוותו, אבל יעניקו לו תחושה שהמדינה מכבדת אותו ואת ערכיו. כך נולד ה'סטטוס-קוו' המפורסם בענייני דת ומדינה, שקבע כי מוסדות המדינה ישמרו את השבת והכשרות, כי רישום היהדות, הנישואין והגירושין ייעשו על-פי ההלכה, כי תלמידי ישיבות יקבלו דחיית גיוס ועוד.

אלא שבמרוצת השנים, חלקים בציבור איבדו את ההכרה בחשיבותו של ה'סטטוס-קוו' לשמירת אחדות העם, והתחילו לראות אך ורק את עצמם, שאיפותיהם ונוחותם. ההסכמות שנבנו בעמל רב החלו להיפרץ.

עוד ועוד עסקים נפתחו בשבתות ובמועדי ישראל. בג'ץ כפה על המדינה לרשום גויים כיהודים, והתיר לעקוף את חוק הנישואין והגירושין. נושאי רוממות 'שלטון החוק' בגרונם התעלמו בשיטתיות מהפרת החוק בכל הקשור לענייני דת, ולא אכפו אותו.

מגמה זו עוררה תחושות קשות מאוד בקרב

הוגים בתורה כל ימיהם. גם סימני הטהרה של הבהמות, הטלפיים והקרניים, אינן עיקר מהותם. הטלפיים נועדו לחצוץ בין הרגליים לבין האדמה, והקרניים הן ביטוי לכוחו וחוזקו של בעל־החיים.

שכר בשלמות העבודה

גם במקרה הזה נקבע ש"מי שיש לו טלפיים – יש לו קרניים". בעל עסק צריך שיהיו לו 'טלפיים', היינו, דבר החוצץ בינו ובין העולם הנחות, המגן עליו שלא יתלכלך מזוהמת העולם. וכשהוא נזהר בכך ועוסק בענייני העולם כראוי, "יש לו קרניים" – הוא זוכה לקבל שכר מלמעלה.

אך ייתכן מצב ש"יש לו טלפיים ואין לו קרניים", וזה איננו סימן כשרות. במובן הרוחני הדבר מייצג מצב שהאדם עומד בתחילת עבודתו הרוחנית. אמנם הוא נזהר מלהתלכלך בטומאת העולם, אבל עדיין לא הגיע למצב ש"יש לו קרניים", עד שהוא זכאי לשכר שניתן מלמעלה. עליו להשלים את עבודתו ואז יזכה גם ל'קרניים'.

(רשימות, חוברת לט)

שהדג שוחה באמצעותם). הן הסנפירים הן הקשקשים אינם עיקר הדג, אלא הם נועדו להתמודדות עם הסביבה – קשקשים כמגן לגופו וסנפירים כדי לנוע במים.

בנמשל, הקשקשים מייצגים את יראת השמיים של הלומד, שאף היא אינה מעיקר הלימוד, אך היא משמרת אותו ומגינה על הלומד מסטייה לדרך עקלתון. הסנפירים, המשמשים את הדג להתקדם במים, מייצגים את כוח החידוש בתורה, המאפשר ללומד להגיע לעומקים חדשים בלימודו.

תפקיד הטלפיים

אלא שלא די בסנפירים, ויש הכרח שיהיו לדג גם קשקשים. החידושים שלומד התורה מחדש צריכים לקלוט לאמת, כדי שלא יגיע למצב שבו יטהר את הטמא וכדומה. על מצב כזה נאמר "לא זכה – נעשית לו סם מיתה" (יומא עב,ב). ה'קשקשים', יראת השמיים של הלומד, מגינים עליו שיוכל לחדש בתורה ולכוון לאמת.

לאחר מכן המשנה מדברת על חיות היבשה, שהן משל למי שעוסקים בענייני העולם ואינם

סנפירים וקשקשים, טלפיים וקרניים

סימני הטהרה של דגים המותרים באכילה הם סנפירים וקשקשים. המשנה (נדה ו,מט) קובעת: "כל שיש לו קשקשת – יש לו סנפיר, ויש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת". בדומה לזה בסימני הטהרה של בהמות וחיות: "כל שיש לו קרניים – יש לו טלפיים, ויש שיש לו טלפיים ואין לו קרניים".

דגים חיים בתוך המים, החיוניים לקיומם, והם משל לתלמידי־חכמים, השרויים בעולמה של תורה, שנמשלה למים. כדי שיהיו 'כשרים' עליהם להיות בעלי 'קשקשים' ובעלי 'סנפירים'.

להתגונן ולהתקדם

המשנה (חולין ג,ז), מגדירה קשקשים הם 'הקבועים בו', וסנפירים – 'הפזורים בהן' (היינו

אמרת השבוע

מוטב לשמוע

רבי נתן־דוד משידלובצה נהג לנסוע תכופות להסתופף בצל רבו, רבי חיים מצאנז. פעם אחת נסע אליו לשבת פרשת שמני. במהלך סעודת השבת פנה אליו רבי חיים וביקשו לשאת דברי תורה לפני הקהל. הבקשה הביאה אותו במצוקה, כי לא רצה לשאת דברים במעמד רבו, אך גם לא רצה להמרות את פיו.

חשב רבי נתן־דוד זמן מה ולאחר מכן אמר: "בפרשת השבוע נאמר וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו. מה פשר הביטוי וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו, שלא מצאנו כמותו בתורה? אלא שבדרך כלל משה היה המדבר, ואהרן היה השומע. ואולם בפעם הזאת נאמר קודם לכן וַיִּדְבֵּר אֶהְרֹן אֶל מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם וגו'. הפעם אהרן השמיע דברי תורה באוזני משה.

"על כך נאמר וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה, שכן הפעם היה הוא השומע ואהרן זה שאומר דברי תורה. הדבר מצא חן בעיניו, כי ראה שמוטב לשמוע דברי תורה מלומר אותם בעצמו."

מן המעיין

גדולים ממני וממך

"הוא אשר דיבר ה' לאמר בקרובי אקדש" (ויקרא יג). אמר לו משה לאהרן, אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במידעיו של מקום, והייתי סבור או בי או בך; עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך.

(רש"י)

אש זרה

"ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו... ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא ציווה אותם" (ויקרא יא). המילים "אשר לא ציווה אותם" נראות מיותרות. אלא נרמזו בהן דברי חז"ל (הובאו ברש"י): "רבי אליעזר אומר, לא מתו בני אהרן אלא על־ידי שהורו הלכה בפני משה רבן, שכן מצד הדין לא הייתה זו 'אש זרה', ורק מפני 'אשר לא ציווה אותם' נעשתה ל'אש זרה'.

(אמרי שפר)

כוח הציווי

יש ללמוד מזה שעיקר עשיית המצוות הוא בכוח הציווי, והוא למעלה מכל הכוונות. הוא נדב ואביהוא היו גדולי עולם, והיו להם כוונות וייחודים וסודות במעשיהם, ובכל־זאת נענשו מפני ש"לא ציווה אותם". קל וחומר למקיים מצווה כדי למלאות ציווי הבורא, אף־על־פי שאינו יודע כלום, הוא חשוב ככל הכוונות.

(חידושי הרי"ם)

עיקר הכוונה

זה פירוש הפסוק "בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד" – בעשיית מצוות ה' יתברך כלולים

כל בני ישראל, אפילו הפשוטים, ועיקר כבודו יתברך הוא מן הכלל. על־ידי עונשם של נדב ואביהוא התברר שעיקר הכוונה הוא לעשות את מצוות ה', ולכן כל איש ישראל מוכן לקיים את מצוות ה' יתברך וזה כבודו.

(שפת אמת)

נותרים, כשיריים

"ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים" (ויקרא יב). אמרו רז"ל (מגילה טו) "לשאר עמו" – "למי שמששים עצמו כשיריים". אלעזר ואיתמר היו בעיני עצמם בבחינת 'נותרים', כשיריים.

(רבי אברהם מסוכוצ'וב)

איזו אישה הוגנת לנו

"ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו" (ויקרא יב). בשביל ארבעה דברים מתו בניו של אהרן, ואחד מהם: שלא היו להם נשים. מה היו אומרים: אחי אבינו – מלך; אחי אימנו – נשיא; אבינו – כוהן גדול; אנחנו שני סגני כהונה; איזו אישה הוגנת לנו?

(פסיקתא)

יקר וקשה

כתוב "יקר בעיני ה' המוותה לחסידיו" – דבר קשה וכבד הוא בעיני ה' להמית את חסידיו. הדבר יובן לאור דברי הגמרא, ששקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלוקינו, וגדולה מזו מצינו שסילוקן של צדיקים קשה לפני הקב"ה יותר מחורבן בית המקדש. ומדוע? כי הם עמודי התורה והמצווה, ראשי אלפי ישראל, המלמדים דעה ויראת ה' ואהבתו לעם סגולה.

(אגרות קודש)

ללב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים
באוהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל
או שלחו הודעה לטל: 051-5415770

ברוכים הבאים

כלא עלותו

ש"ק ה' נקי מן פרק יא
א' פרק יב
ב' פרק יג
ג' פרק יד
ד' פרק טו
ה' פרק טז
ו' פרק יז

ש"ק ה' שופר וסוהר ולול פרק יא
א' פרק יב
ב' פרק יג
ג' פרק יד
ד' פרק טו
ה' פרק טז
ו' פרק יז

לוח יומי ללימוד הרמב"ם תחנת הרבי מליובאוויטש
כ"ח ניסן - ד' אייר

בכוח בעלי התשובה

ואת החזיר. השלמות שהעולם יגיע אליה בזמן הגאולה יש בה שני מרכיבים – הפרדה מוחלטת בין הטוב לרע; ועליית הרע עצמו והפיכתו לטוב (ראה איגרות קודש כרך ג, עמ' קנב). דבר זה יתרחש בתקופה מתקדמת יותר בימות המשיח. כחלק מזה יותרו דברים שכינם אסורים, כמו החזיר שעליו אמרו חז"ל (הובא בשל"ה פרשת חיי שרה, מדרש תלפיות ענף חזיר ועוד): "למה נקרא שמו חזיר? שעתיד הקב"ה להחזירו לנו".

ידוע שכל מה שיקרה לעתיד לבוא נובע מעבודתנו בזמן הזה. היכן יש בעבודתנו כיום מרכיבים הקשורים בהפיכת הרע עצמו? הלוא כל עבודתנו היא להילחם ברע, לדחותו ולהפריד בינו לבין הטוב. אם כן, כיצד יתהפכו הדברים האסורים לטוב בימות המשיח?

אלא שאכן דבר זה אינו נעשה בדרך הישרה שקבע הקב"ה. זה חידוש שנוצר על-ידי הירידה של החטאים דווקא. מאחר שחטאנו ונפלנו בידי הרע, הרי כשאנו עולים משם על-ידי התשובה, נוצר בסופו של דבר אור עליון יותר, ועל-ידי זה מתהפך הרע עצמו לטוב.

על זה אמרו חז"ל (ברכות לדב): "במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד". אחד ההסברים לכך, שאצל בעל תשובה "זדונות נעשים לו כזכויות". כשהחוטא שב בתשובה שלמה – לא זו בלבד שחטאיו נמחלים לו, אלא הם עצמם נהפכים לזכויות. כך יש לבעל התשובה דבר שאין לצדיקים: להם יש מצוות בלבד, ואילו לבעל התשובה יש גם עבירות שנהפכו למצוות.

צריכים הלוואה אבל אין נכס לשעבד? זה אפשרי!

יוסף מנחם – מומחה למשכנתאות עם 41 שנות ניסיון בנכס דיסקונט
כאן נדי לאשר עבורכם הלוואה מותאמת אישית
ללא שיעבוד נכס בקלות ובמהירות.

לשיחת ייעוץ ובדיקה מקיפה – חייגו עכשיו:

074-780-2868

WWW.A-MENACHEM.CO.IL

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

מפיעים באהבה

זן לוי

בן 56

תושב קריית גת

בעיסוקו נהג משאית פול טריילר. לאורך שנים מפיץ את 'שיחת השבוע', ועוד עלונים, בעיר קריית גת, במרכול באזורו ובועד כמה יישובים

לפני שנים שאל אותי הרב ראובן שניאורסון, שליח חב"ד ברובע הבניי בעיר, אם אני יכול לחלק בסביבתי את העלון, ונענית בשמחה. בימים חמישי ושישי אינני עובד, ואני לוקח ממנו את העלונים ומפיץ אותם בכל מקום שיש בו ביקוש להם.

אני מביא את העלונים גם למושבים רווחה ומנוחה, שבהם מתגוררים בני משפחתי ובני משפחת רעייתי. האנשים שם אוהבים מאוד את העלון ומבקשים שאדאג להביא אליהם אותו, ואני מקפיד בכל שבוע לעשות זאת.

גם במרכול אצלנו יש ביקוש גדול לעלון, ואני מביא אותו לשם והקונים חוטפים אותו מייד. אני מחלק לפי הכמות שיש לי, ואילו הייתה לי כמות גדולה יותר הייתי יכול לחלק הרבה יותר, כי הביקוש גבוה מאוד.

בואי להאיר

הצטרפי ליוזמה הארצית של חלוקת נרות שבת קודש

ותביאי שפע של אור וברכה אל ביתך ואל עוד אלפי בתים יהודיים!

חדש!
מארזים מעוצבים ומוכנים לחלוקה באתר חב"ד ישראל

הפרטים המלאים באתר:

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

חב"ד
כל הלב לכל אחד

עמדת הנחת תפילין למשרדים ועסקים

הזמינו את עמדת התפילין המעוצבת של חב"ד, ותוכלו להקים אצלכם פינת הנחת תפילין יפה ובולטת, לזכות את הרבים ולהביא אל העסק שלכם ברכה מיוחדת.

לפרטים כנסו לאתר חב"ד ישראל

הקצין המצרי גילה את הסוד

לנו טוב... מצאנו גם מחסנית שבה היו חמישה כדורים גדולים.

כשהטור התקרב, ירה החייל המחזיק ברובה הארוך כדור אחד לעבר הטנק הראשון. זיהינו פגיעה, אבל לא נראה היה שנגרם לטנק נזק כלשהו.

הטנק עצר, וכעבור רגע פנה לאחור, ואחריו כל השיירה. הם פשוט נסוגו ונעלמו. זה היה רגע שלא אשכח לעולם.

הרגשנו גיבורים. סיפרנו את זה שוב ושוב בגאווה גדולה. אבל כמה שנים אחר-כך התברר מה באמת אירע.

במהלך 'מבצע קדש', שמונה שנים אחר-כך, נפלו חיילים מצרים בשבי. אחד מהם היה קצין מצרי, ובחקירה סיפר שבמלחמת השחרור פיקד על הכוח המצרי באזור ניצנים.

מפקד הכוח שלנו במלחמת השחרור, יהודה ואלה, היה היסטוריון נודע. כששמע על הקצין המצרי השבוי הלך אליו ושאל אותו: "מה גרם לכם לסגת פתאום?"

התברר שהרובה הארוך שימש גם לקביעת הטווח אל השריון המתקרב. המידע היה נמסר לתותחנים, והללו היו משגרים פגזים שהיו משמידים את הטנקים.

הכדור שירינו בקושי קילף את הצבע של הטנק, אבל הקצין סבר שזה ירי שנועד לקביעת הטווח בעבור התותחנים. "אני לא טיפש ליפול למארב שהכנתם לנו", אמר הקצין, "ולכן נתתי פקודה לסגת".

כשאני חושב על הסיפור הזה אינני יכול שלא להיזכר בפסוק מספר ישעיה (כט.ד): "וְאֶבְדָּה חֶקְמָת חֶקְמָיו וּבִינָת נִבְנְיוֹ תִּתְּתֶר."

אלוקים כאילו אמר לנו: אני מכוון את העניינים. יש רמטכ"ל גדול בשמיים והוא שמכוון הכול.

השתעשענו בדמיונות כאילו אנחנו עצרנו את הצבא המצרי... אבל אלה שטויות והבלים. "ה' יילחם לכם", ואם הוא לא היה עומד לימיננו – היינו נשארים עם תיאוריות על השחלת רימונים לתוך הקנים של הטנקים...

(עלפי עדותו של כהן ארזי, במיום 'מציני הדרך')

הצעירים: "הטנק הזה לא שווה שום דבר!". הבטנו בו בפליאה והוא המשיך ואמר:

"כאשר הטנקים יתקרבו, עלינו לשכב ולהסתתר סמוך לציר הנסיעה. כשהטנק יעבור לידנו, ניקח רימון, נשחרר את הנצרה, ונשחיל את הרימון לתוך לוע התותח. הרימון יתגלגל דרך התותח לתוך הטנק ויהפוך את הטנק לגרוטאה!"...

כאשר בחרו צעיר בן שבע-עשרה שומע שיש לו כוחות אדירים, והנה לפניו שיטה קלה לפוצץ את הטנקים המתקדמים לעברו – רוחו מתרוממת

"אתם תחסמו את הצבא המצרי!", התקבלה ההוראה מגבוה. שלמה כהן ארזי היה אז נער בן שבע-עשרה, שהתגייס אך לפני כמה חודשים. אפשר לשער את ההתרגשות שמילאה אותו ואת תחושת האחריות הכבדה שחש.

"אני זוכר את התחושה שהפקודה הזו עוררה בנו. אני עדיין ילד, ולפתע הנני נדרש לעצור את הצבא המצרי הגדול", הוא מתאר את סיפור הקרב בגבעה 69, בימי מלחמת השחרור.

וכך הוא מספר:

כאשר שמעתי את הפקודה, התמלאתי תעצומות נפש גדולות ותחושת שליחות עצומה. דווקא אני, שרק כמה חודשים בכיתי מרוב פחד ביום הגיוס לצבא המתארגן, מקבל עכשיו אתגר גדול כל-כך. פתאום חשתי אמיץ וחזק. היש גאווה גדולה מכך שאני הקטן אבלום את צבא האויב? היש סיפוק גדול מזה? התחושה הזאת ליזותה אותי ונתנה לי כוח, וזה עזר לי.

ואולם כשהכדורים הראשונים החלו לשרוק מעל ראשי הבנתי שכאשר אמרו לי שאני אעצור את המצרים, נראה שהתכוונו למישהו אחר...

הדבר אירע במקום שנמצא בקרבת היישוב ניצנים של היום. היינו קבוצה של חיילים צעירים, חמושים ברובים

בלבד, וגם הם לא היו אחידים. לאחד היה רובה קנדי, השני החזיק נשק אנגלי והשלישי קיבל רובה מסוג אחר לגמרי.

נערכנו לקרב וכעבור זמן לא רב הבחנו בטור משוריינים שועט לעברנו. לחרדתנו התגלה שלפנינו שיירה בת עשרים ושניים טנקים מצריים. אלו היו טנקים מתקדמים יחסית, ולנו לא היה שום מענה ראוי כנגדם. לא היו לנו כלים נגד טנקים, והתחמושת שהייתה בידנו הייתה עלובה לנוכח השריון המתקדם.

הטנקים התקרבו והלכו ולא ידענו מה לעשות. ופתאום נשמע לפתע קולו של אחד החיילים

"אלוקים כאילו אמר לנו: אני מכוון את העניינים". כהן ארזי

הטנק עצר, וכעבור רגע פנה לאחור, ואחריו כל השיירה. הרגשנו גיבורים. סיפרנו את זה שוב ושוב בגאווה גדולה. אבל כמה שנים אחר-כך התברר מה באמת אירע

עוד יותר. בעיני רוחי כבר ראיתי את עצמי מעלה באש שניים-שלושה טנקים מצריים. חשבתי לעצמי שאין צורך לחסל את כל הטנקים באבחה אחת, אלא די לי שאשמיד טנק אחד או שניים, וגם זה יהיה טוב...

מובן שאלה היו דיבורים ילדותיים ולא מציאותיים, ולמזלנו לא נדרשנו לבדוק באיזו מידה אפשר ליישם את התיאוריה על שיירת הטנקים...

זמן מה קודם לכן מצאנו בשטח שכבשנו רובה ארוך ולא ידענו מה טיבו. אחד החיילים אמר שזה בויס, רובה נגד טנקים. השם ודאי נשמע

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 • להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

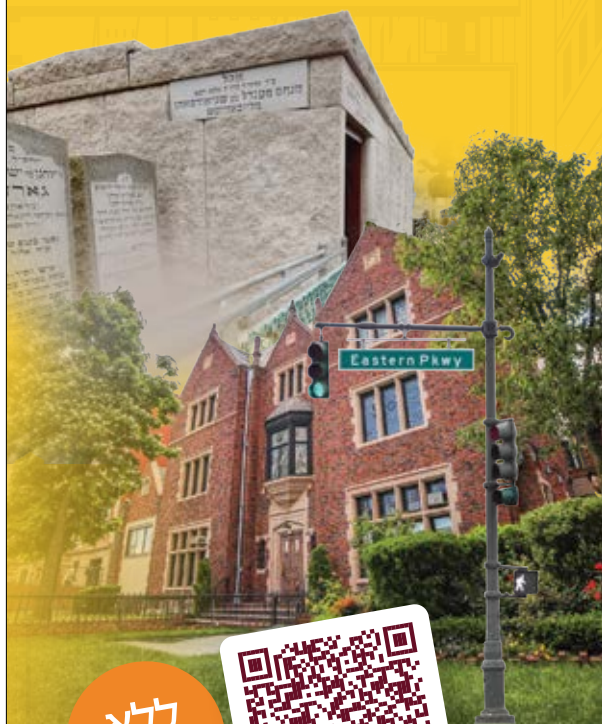
חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להזנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

ברוכים הבאים

ללב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים
באוהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בניו יורק

ללא
עלות!

לפרטים והרשמה כנסו
לאתר חב"ד ישראל

או שלחו הודעה לוואטאפ:
051-5415770

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

רציתי לשאול

עם הרב רפאל לוינסון
שליח חב"ד ורב היישוב תל עדשים

יש מוצרים שכתוב עליהם 'לאוכלי חלב נוכרי'. האם חלב כזה כשר או לא?

בעניין זה יש שני רבדים - הרובד
ההלכתי והרובד הרוחני-נפשי.

חז"ל גזרו איסור על יהודים לשתות
חלב שנחלב בידי גוי, בלי פיקוח של
יהודי על החליבה, מחשש שהגוי יערב
בו חלב של בעלי-חיים שאינם כשרים,
וממילא גם חלבם אסור.

אחרי השואה התירו רבנים (ובהם
הפוסק הנודע הרב משה פיינשטיין),
כהוראת שעה, מוצרים המכילים חלב
נוכרי. הנימוק להיתר היה שבימינו
החלב משווק עליידי חברות גדולות,
הנתונות לפיקוח הרשויות, ואין חשש
שיערבו בו חלב טמא, בידוען שעל
מעשה כזה ייקנסו קנס גדול.

פוסקי הלכה אחרים לא קיבלו
את ההיתר, ולדעתם גם בתנאי ימינו
יש להיזהר משתיית חלב נוכרי, וגם
להימנע מצריכת אבקת חלב שיוצרה
מחלב נוכרי.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

ניפוי קמח

מועיל להם ניפוי). עדיף לאחסנו במקרר.

קמח מלא גם: אחד החרקים המצויים
ביותר בקמח הוא 'חיפושית הקמח'.
ה'גולם' ורוב ה'בוגרים' של החרק נבלמים
עליידי נפת 40 מש, שיכולה לנפות גם
קמח מלא. האויב העיקרי הוא הזחל
הצעיר, העובר דרך הנפה. זה זחל לבן,
בעל ראש צהבהב. מי שלמד להכיר, יוכל
לבדוק בבדיקת משטח אם הקמח נגוע,
ואז אין להשתמש בו.

את בדיקת המשטח עורכים עליידי
פיזור הקמח על נייר לבן או נייר פרגמנט.
מוציאים את הקמח לשמש, וכעבור חמש
עד עשר דקות מנערים לאט את הקמח.
אם יש בו זחלים, אפשר לראותם דבוקים
לנייר וזוחלים עליו.

סולת: איי אפשר לנפותה כנדרש, אלא
רק לבדוקה בבדיקת משטח יסודית, שהיא
חובה. סובין ונבט חיטה בלי הכשר מיוחד
- עדיף להימנע מלקנותם.

מקורות: ראה ערוה"ש יו"ד קיג ואילך; שדי חמד, פאת
השדה, כללים, מע' ב סו"ס כ; ילקוט יוסף יו"ד פד,לט;
אנציקלופדיה תלמודית, ערכים 'בדיקת תולעים' ו'בריה',
וש"נ. תודה למכון התורה וההרץ.

שאלה: איך משתמשים בקמח מלא שקשה לנפות בנפה המסננת את החרקים?

תשובה: קמח מלא רגיל הוא גם יותר
מהקמח הרגיל, וקשה לנפותו בנפת
50 מש ומעלה, שהיא הנפה המבטיחה
ניקיון מחרקים. לפעמים אפשר למצוא
קמח מלא טחון דק, שאפשר לנפותו. יש
לנפותו בו ביום ולאחסנו במקרר, ואז אין
צורך לנפותו שוב לפני השימוש.

כיום מצוי קמח מלא, מכמה וכמה
סוגים, וכמו כן סובין, נבט חיטה וכדומה,
טריים - יש מן הטחינה, שהם בחזקת
נקיים מחרקים. אלה מוצרים בהכשר
מיוחד, הסגורים בחנקן, ואפשר לקנותם
בלי חשש; אך לאחר פתיחת השקית יש
להחזיקם במקרר או במקפא.

בקמח שאינו מסוג זה יש לנהוג כלהלן:

קמח מלא: הקמח היוצא מטחנות הקמח
עובר ניפוי, והוא נקי, יחסית, מחרקים,
אך החשש הוא שהחרקים יתפתחו לאחר
מכן. לכן מומלץ לקנותו בתוך חודש
מהתאריך המודפס על האריזה (אחרי
חודש מתפתחים חרקים, ולא תמיד

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
m3166532@gmail.com • 053-3166532 • 7"חז"ל

תקציר: צ'יקו משתף את שניאור בהתפתחויות המסעירות: האוטו היקרתי של מר אמנון נמצא הבקר תלוי על הליפט במוסקה; לא נודע מי תלה אותו...

נסיון התנקשות

המלבנית שלהם אני גם יכול לשער מה הם רצו להבריג אל החרים הללו ולא הספיקו...

"מה?", העזתי לשאל, אף-על-פי שלבי דפק בפראות, מפני שנחשתי את התשובה. הבלש הסס בטרם ענה. "טוב, אני יכול רק לומר, לצערי, שכמה וכמה אנשים סימו את שהייתם בעולם הזה מקדם מכפי שחשבו, בגלל משהו קטן ונפיץ שמתחבר לגחון מכונית, בדיוק לחרים כאלה..." והוא הצביע בחיך עקם על גחון הלמבורגני שלו.

הוא הביט בפנינו הלכנות והצהיל את קולו. "לא התכוננת להפחיד. סליחה. אגב, זה רק מוכיח שיש אנשים שחושבים שאני ממלא את תפקידי טוב מאוד... בכל אופן, רחמים", הוא טפח על שכמו של המוסקניק המבהל, "אל תדאג. אני עקשו לוקח מפה את האוטו ולא יהיו לה עוד עסקים עם טפוסים בעיתיים".

נפר היה שרומים שמח בכל מאודו להפטר מהר ככל האפשר מן האוטו ה'בעיתי'. הוא מהר ולחץ על הכפתור והוריד את האוטו ארצה. "כמה מגיע לה על הגלגלים החדשים?", חזק הבלש אל רחמים. "הזמנת אותם במיוחד, נכון? בוא נגש למשרד, אשלם לה ואסתלק. או-קי?".

"כן, בהחלט. אף מוסקניק לא מחזיק במלאי שלו גלגלים של למבורגני", אשר רחמים, והשנים נעלמו בפנים המשרד. "שמעו!", משך צ'יקו נמרצות בחלצתי, "חייבים לעשות משהו דחוף, כדי להשאיר את האוטו במוסקה עוד לילה אחד!".

"למה?", תהיתי.

"מה זאת אומרת למה? כדי לתפס את האנשים האלה!", הגיב צ'יקו נחרצות. "הרי הם ירדפו אחרי עקשו יום-יום עד ששיגו אותו. אם לא נתפס אותם הלילה, החיים של מר אמנון לא... הי! יש לי רעיון פשוט! שניאור, אתה רק תשים עין ותאותת לי אם הם עומדים לצאת מן המשרד, בסדר?".

צ'יקו לא חכה לתשובה אלא עט כנמר על הג'ק האוטומטי של המוסקה...

עקשו כבר נשאבתי פנימה. רציתי גם אני לראות במו עיני את האוטו המדבר, ויצאתי על האופנים עם צ'יקו אל המוסקה. ברגע שהגענו, הגיע למקום גם מר אמנון. הוא ראה אותנו אך לא התיחס. הוא היה לחוץ בעליל. "הנה!", הצביע בעל המוסקה על האוטו המונף באויר. "השארתי אותו איך שהוא, על הליפט, שתראה ותבדק אותו בעצמך. אולי אתה רוצה לקרא למשטרה, שיקחו טביעות אצבעות?". "רק תן לי פנס בבקשה", הגיב הבלש קצרות. הוא עמד מתחת למכונתו ועבר ביסודיות בעזרת הפנס על כל סנטימטר בגחון המכונית. כשהגיע סוף-סוף מתחת למכונית היה פרצופו קודר וחור. "כמו שחשבת", מלמל. נורא רציתי לראות מה הוא גלה שם בגחון המתכת של האוטו. המוסקניק

בא לעזרתנו מבלי משים. "מה חשבת?", שאל את הבלש כשהוא בוחן בעצמו את המשטח. "אני לא רואה פה כלום!".

"ברור שאינך רואה", מלמל הבלש סתומות, "וזאת כיון שכנראה הפתעת אותם בבקר, והם נעלמו בטרם סימו את מלאכתם. אין ספק שהם שמעו את קול קרקוש צרור המפתחות שלך, כשבאת לפתח את המוסקה, ואז הם הסתתרו ונעלמו בלי ששמעת לב. אבל הנה העקבות שהשאירו", ומר אמנון הצביע לכיוון נקדה מסימת בגחון, וככלו קפצנו קדימה לראות על מה הוא מדבר.

ארבעה חרים קטנטנים היו שם, שיצרו יחד צורת מלבן. הבלש הביט בנו וקבע: "החרים הללו לא היו פה מעולם. הם בצעו כאן, במוסקה, ולפי הצורה

דבר התורה שלי

חיבים קבלת על

פרשת שמיני נפתחת בתאור היום שבו החלה עבודת המשכן בקביעות, אחרי שכעה ימים שבהם תרגלו את העבודה.

היום השמיני היה יום קדוש ונשגב. אש ירדה מן השמים ואכלה את הקרבנות שהקריבו אהרן ובניו: "ותצא אש מלפני ה', ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים, וירא כל העם ויראו ויפלו על פניהם".

זה היה אחד הרגעים הגדולים והנשגבים שמבטאים את מעלתו של היום השמיני.

אך בהמשך הפרשה התורה עוברת להציג רשימה של בעלי-חיים הטוהרים והטמאים, ואפילו מפרטת את השקצים והרמשים שאסור ליהודי לאכל.

אדם שמסוגל לאכל שקצים ורמשים נמצא בדרגה נמוכה ביותר, שכן אלה הדברים שגפשו של אדם קצה בהם.

בבת אחת עברנו מפסגת הרוחניות של היום השמיני לשפל העמק ביותר, למצב שבו צריך להזהיר את האדם מפני אכילת שקצים. מדוע התורה בוחרת לדבר על שני הדברים האלה באותה פרשה?

כדי ללמדנו את חשיבותה של קבלת העל והציות לרצון הבורא. לפעמים נדמה שקבלת על נחוצה רק כשעומדים בדרגה נמוכה. אם אין לאדם אהבת לבורא וצמאון לדבק בו – אין לו ברירה אלא לעבדו מתוך קבלת על.

באה התורה ומלמדת אותנו שקבלת על היא הבסיס לכל עבודת הבורא, לכל אדם, בכל מצב. אסור שעבודת הבורא מתבסס אך ורק על הבנה ורגש, גם כשהם נעלים ביותר. הבסיס לכל הוא קבלת על מלכות שמים, ובפלעדיה האדם עלול לפל מהמדרגה הרוחנית הגבוהה ביותר עד לאכילת שקצים ורמשים, חס ושלום.

(על-פי לקוטי שיחות, כרך א, עמ' 227)

מה רבו מעשיה'ה

יחמור, לא חמור

תמר אסף, wikimedia

זה היה מבצע חשאי: ארבע נוסעות מסתוריות העלו על טיסת אל-על האחרונה שציאה מטהרן, בירת איראן, לעבר ארצנו, רגע לפני שהמטוס החדש נתק את הקשרים עם ישראל. זה היה בשנת תשל"ח (לפני 47 שנים).

ה'נוסעות' היו ארבע נקבות של יחמור פרסי - בעלחיים ממשפחת האילים שבדבר היה נפוץ בארץ ישראל ובמשך השנים נכחד מארצנו. כבר היו בטוחים שהיחמור נעלם לגמרי מהעולם, אבל אז נתגלתה אכלוסיה קטנה של עשרים וחמשה יחמורים באיראן.

ברגע האחרון הצליח ישראלי שהיה באיראן ללכד ולהרדים כמה נקבות הרות של יחמור, והן הובאו לכאן בטיסה ישירה, בתקנה שימליטו כאן בארץ ישראל את הדור הבא של היחמורים. הנסיון הצליח וכיום קהלת היחמורים הישראליים היא הגדולה בעולם.

רגע, אם הוא ממשפחת האילים מדוע מכנים אותו בשם שדומה לחמור? ההסבר נעוץ בפרנה החומה: אדמדם של היחמור, שמזכירה אדמת 'חמרה'. אגב, בסיץ עורו מתמלא נקדות לבנות. לזכר קרנים מסעפות וכבדות, המתחלפות מדי שנה.

היחמור אוהב לאכל עלים ואגוזים. הוא מסגל לרוץ במהירות רבה - כששים קילומטרים בשעה. כל קפיצה שלו מגיעה לגובה שני מטרים ולמרחק של חמשה מטרים. ועם זה, להקות של כלבים וזאבים מצליחות לפעמים לפגוע ביחמורים. אחת לכמה שנים רשות הטבע והגנים משחררת למרחבים הפתוחים עוד כמה יחמורים.

היחמור מזכר בתורה כאחד המינים המתרים למאכל. בספר מלכים מתארים המצרכים ששמשו לארוחה היומית בארמון המלך שלמה. בין השאר הגשו לסועדים "איל וצבי ויחמור וברברים אבוסים".

20

מאת: דניאל גורדון

איור: מרדכי איזנשטט

תקציר: לאחר שסלק מחדרו את הרופאים שלא הצליחו להוציא את עצם הדג מגרונו, פרץ הכליף בצחוק פרוץ למשמע דבריו של אברהם הירקן, שהוא רופא שבא לעזור לו...

הפסוק: יבוא

יש השואלים למה צריך הכשר על סכריה פשוטה או ארטיק קרח? מה כבר יכול להיות שם לא כשר? ובכן, אפילו צבע מאכל עלול להיות לא כשר. למשל, יש צבע מאכל אדם שמופק מכנימות (חרקים קטנים).

הלכה
בשבוע

לוחמים חרדים: הסיפור שלא סופר

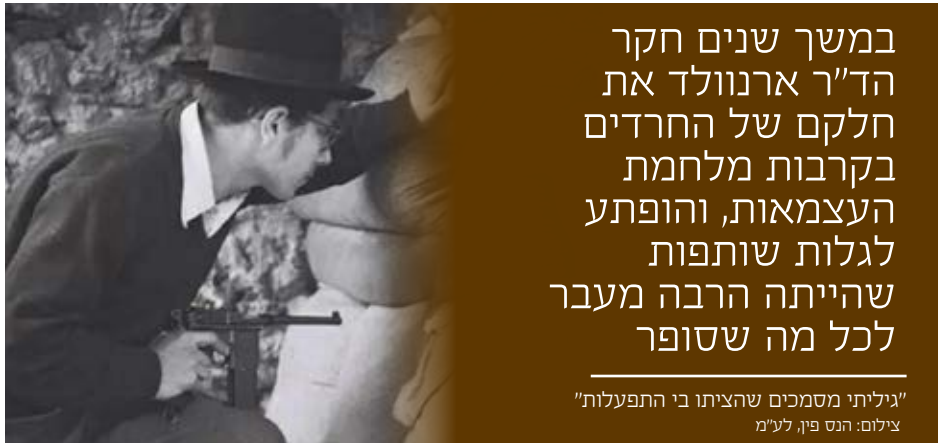
את הדילמות שהיו באותם ימים קשים. למשל, האם להקים פלוגות נפרדות של חיילים דתיים וחרדים, או לפזרם בפלוגות האחרות. אירוע קשה שחידד את הדילמה היה נפילת 87 חיילים דתיים וחרדים בלחימה באזור קריית גת של ימינו. בעקבות זאת גברה הנטייה לפזר את הלוחמים. לעומת זה, בירושלים היה מאמץ גדול להקים יחידות בעלות אופי דתי וחרדי.

פסקי הלכה. בדקתי גם את האתגרים ההלכתיים שהעסיקו את הלוחמים החרדים. ניתנו פסקי הלכה בתחומים רבים. בעל ה'ציץ אליעזר' חיבר באותם ימים שני קונטרסים, על הגיוס והלחימה וגם על השימוש ברדיו.

מדים. לא פעם נשאלתי מדוע רואים תמונות רבות של לוחמים חרדים הלבושים בלבוש החרדי ולא במדים. התשובה פשוטה: לא היו די מדים לכולם. במגרש הרוסים היה מחסן גדול, שבו חילקו מדים, אבל הכמות הייתה מוגבלת.

דור הבנים. החרדים שלחמו במלחמת העצמאות חוו על בשרם את הקשיים וההתמודדויות. רבים מהם כבר לא רצו שילדיהם יאלצו להתמודד עם האתגרים האלה. המסקנה שלי ברורה: רק הידברות מתוך כבוד והבנה תוכל לקרב בין הצדדים.

ארכיון. את אחד הארכיונים הגדולים פתח לפניי השר לענייני ירושלים ומסורת ישראל, הרב מאיר פרוש. הוא עבר איתי מסמך-מסמך ממש. זו הייתה חוויה מיוחדת. התוצאה היא חשיפת הסיפור המלא של השותפות החרדית בלחימה, שבהחלט הגיע הזמן לספרו.

במשך שנים חקר הד"ר ארנוולד את חלקם של החרדים בקרבות מלחמת העצמאות, והופתע לגלות שותפות שהייתה הרבה מעבר לכל מה שסופר

"גיליתי מסמכים שהציתו בי התפעלות"
צילום: הנס פין, לע"מ

פיקוח נפש. גיליתי כי כמה מחשובי הרבנים, ובפרט בירושלים, ראו במצב של אותם ימים פיקוח נפש שמחייב חריגה מהמוסכמות. היו גיוסים נרחבים בציבור החרדי, עם מגבלות במספר המגויסים מקרב תלמידי הישיבות, כדי לשמר את ערך לימוד התורה גם בעת המלחמה. היו פרסומים רשמיים בעיתונות החרדית על מוקדי הגיוס.

הידברות. הדבר המעניין הוא שהיו אז הידברות והבנה בין הצדדים. ידעו לשבת ולדבר, להבין את המצב, ולשלב כוחות, מתוך כבוד הדדי. הדבר ניבט היטב מכתבי העת והמסמכים של אותה תקופה.

ערך התורה. ראש הממשלה הראשון, דוד בן-גוריון, הבין את חשיבות קיומו של גרעין משמעותי של תלמידי ישיבות, שיישבו וילמדו תורה בארץ ישראל. מתוך הערכה להחלטתו זו אמר הרב משה פרוש, ממייסדי אגודת ישראל בירושלים, קדיש שנה שלמה אחרי פטירתו.

דילמות. מרתק לגלות

תעודת זהות. הד"ר משה ארנוולד, בן 73, יליד ירושלים, היסטוריון, חוקר מלחמת העצמאות והרובע היהודי ומחבר ספרים היסטוריים, ובהם 'החרדים במלחמת העצמאות'. בעבר היה עובד מדינה וכיום מתמקד בכתיבת ספרים ומתן הרצאות בנושא ירושלים והיסטוריה.

ירושלים. נולדתי בירושלים במשפחה דתית, ויש לי זיכרונות רבים מימי ילדותי. ההיסטוריה של ירושלים מעסיקה אותי תמיד, ואני חוקר פרקים רבים הקשורים בה. ירושלים בעבורי היא לא רק בית, אלא ספר היסטוריה חי.

תרומה. תרומת החרדים במלחמת העצמאות כמעט לא סופרה במרוצת השנים. לפני עשור החלטתי לצלול לסוגיה, לקראת כתיבת ספר. ככל שנברתי בארכיונים, גיליתי מסמכים שהציתו בי התפעלות: מתברר שתרומת הציבור החרדי בכל שלבי הלחימה הייתה גדולה מאוד – מהגנה על חומות ירושלים ועד קרבות בזירות רחוקות.

מודעות. בהרצאותיי אני רואה שוב ושוב כי הקהל, מכל המגזרים, מופתע לגמרי לגלות איזה חלק משמעותי היה לחרדים בהגנה על הארץ במלחמת העצמאות. זו הייתה שותפות אמיתית, להילחם ולהגן ולשלם מחירים כבדים. יש הסבורים שאני מספר סיפורים, אבל כל מה שאני מביא בספרי או בהרצאותיי מגובה במקורות אמיתיים.

מימין: הד"ר משה ארנוולד צילום: נתן אפשטיין, כיכר השבת
משמאל: חרדים באימונים במלחמת השחרור צילום: פרד צניק, ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

המחיר הממוצע למשפחה במקום

250 ~~700~~

לבדיקת זכאות צרו קשר

077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיננסים למנוח החרדי

תהיו בטוחים

לא תמצאו בשום מקום

ניתוחים בארץ וטיפול חלופיים

ילד חמישה והלאה לא עלות

ייעוץ רפואי

קיץ בריא זה קולקטיב

הביטוח בריאות הכי משתלם לכל המשפחה

השתלות איברים בארץ ובחול

טיפול מציץ חיים בארץ ובחול

ניתוחים פרטים בחול

תרופות שאינן 701 הבריאות

dr creative

basad.co.il